

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **K.**, U., Č., zastúpené Mgr. A., advokátom V., Č., proti povinnej **J.**, bývajúcej V., o vymoženie **1 267,46 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 4 Er 1537/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. marca 2012 sp. zn. 2 CoE 414/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

P povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnený podal 25. septembra 2009 súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 1 267,46 € s príslušenstvom. Povinnosť povinnej zaplatiť túto sumu preukazoval rozhodcovským nálezom Mgr. R., rozhodcu S., K., vydaný 26. mája 2008 pod č. k. X..

Súdny exekútor požiadal 9. októbra 2009 Okresný súd Brezno o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Brezno dňa 6. novembra 2009 pod č. X.* poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe uvedeného rozhodcovského nálezu na vymoženie sumy 1 267,46 € s príslušenstvom a trovami, ktoré boli konkretizované v poverení.

Okresný súd Brezno uznesením z 28. júna 2011 č.k. 4 Er 1537/2009-30 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený, na ktorom bolo dôkazné bremeno, nepreukázal splnenie všetkých podmienok uvedených

v čl. 22 a 23 dvojstrannej Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach (oznámenie MZV SR č. 193/1993 Z.z.), najmä vyplývajúcich z čl. 23 písm. c/ tejto dohody. Povinnej nebola daná možnosť sa riadne zúčastniť rozhodcovského konania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozhodnutia (rozhodcovský nález č. X. z 26. mája 2008) nevyplýva, že rozhodca povinnú ako žalovanú vyzýval na vyjadrenie sa k žalobe. V rozhodcovskom spise sa síce nachádza výzva na vyjadrenie sa k žalobe zo 6. marca 2008, pri nej však nie je preukázané jej zaslanie a ani doručenie povinnej (žalovanej). V rozhodcovskom spise nachádzajúca sa doručka je doručkou preukazujúcou doručenie rozhodcovského nálezu, a to nielen podľa svojho označenia, ale táto skutočnosť vyplýva aj z časového kontextu úkonov rozhodcu. V rozhodcovskom spise sa okrem toho nachádza aj ďalšia doručka, avšak z tejto nie je možné zistiť, aký bol obsah zásielky pre povinnú (žalovanú). Exekúciu preto exekučný súd vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku v spojení s čl. 22, 23 a 24 dvojstrannej zmluvy a ustanovením § 47 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie oprávneného uznesením z 30. marca 2012 sp. zn. 2 CoE 414/2011-39 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Dospel k záveru, že súd prvého stupňa aplikoval správne právne normy a vyhodnotil skutočnosti o nesplnení podmienok uvedených v čl. 23 písm. c/ dvojstrannej zmluvy. K námietke oprávneného uviedol, že povinnosť zaslať žalobu povinnej (žalovanej) vyplýva z obsahu rozhodcovskej doložky, ktorá je súčasťou dohody, a to z čl. II bod 2.1 v spojení s § 19 ods. 1 zákona č. 216/1994 Zb. o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (ďalej len „ZRR“). V konaní nebolo preukázané, že rozhodca postupoval podľa citovaného článku, bodu 2.4.3, 2.4.5, 2.5.3. rozhodcovskej doložky. Doručka nachádzajúca sa v spise nepreukazuje doručenie výzvy na vyjadrenie v žalobe. Žalovaná sa teda nemohla k žalobe vyjadriť a predložiť svoje dôkazy, oboznámiť sa so spisom. Preto nebola povinnej poskytnutá rovnaká príležitosť na uplatnenie jej práv podľa § 19 ods. 2 ZRR a neboli splnené podmienky pre uznanie a výkon rozhodcovského rozsudku (čl. 23 písm. c/ Zmluvy). Keďže oprávnený nepreukázal splnenie podmienok podľa čl. 22 a 23 Zmluvy, súd prvého stupňa správne exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť, prípadne ho zmeniť. Prípustnosť svojho dovolania odôvodnil tým, že sa jedná o uznesenie, ktoré je v skutočnosti cudzím rozhodnutím, vyhláseným za nevykonateľné na území Slovenskej republiky, proti ktorému je dovolanie prípustné podľa § 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p., a dôvodnosť dovolania ustanovením podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., teda že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V dovolaní spochybňoval správnosť dôvodov rozhodnutí súdov oboch nižších stupňov. Namietal, že možnosť riadne sa zúčastniť konania podľa čl. 23 písm. c/ Zmluvy sa posudzuje podľa právneho poriadku zmluvnej strany, kde sa konanie uskutočnilo, teda podľa právneho poriadku Českej republiky. Podmienky rozhodcovského konania tak súd musí posudzovať podľa ZRŘ v znení účinnom v dobe predmetného rozhodcovského konania, ktorý nikde nestanovil povinnosť rozhodcu zasielať návrhy, či predvolávať ku konaniu strany. Navyiac, z rozhodcovskej doložky nevyplýva povinnosť rozhodcu doručovať výzvy a žalobu do vlastných rúk. Okrem toho rozhodcovský spis obsahuje výzvu zo dňa 6. marca 2008, aby sa povinná vyjadrila k žalobe, od ktorej súd účelovo tvrdí, že z nej údajne nie je možné zistiť, aký bol obsah zásielky. Je tak evidentné, že rozhodca postupoval celkom v súlade s právnymi predpismi Českej republiky a to dokonca nad ich rámec v prospech povinnej. Zo spisu je zrejmé, že oprávnenej boli doručované dve písomnosti - výzva na vyjadrenie a rozhodcovský nález; povinnej tak bola daná možnosť sa k žalobe vyjadriť a zúčastniť sa konania. Tým, že exekučný súd vydal poverenie, uznal rozhodcovský nález. Vzhľadom k tomu, že exekúcia už prebiehala na základe udeleného poverenia, nebolo možné v tomto štádiu opätovne skúmať splnenie podmienok pre uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského nálezu podľa čl. 22 a 23 Zmluvy. Mal za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nesprávne, exekučný titul (rozhodcovský nález) spĺňa všetky požiadavky kladené na neho platným právom ako Českej tak aj Slovenskej republiky vrátane zmluvy, a nie je tak daný dôvod pre odopretie výkonu rozhodnutia.

Povinná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta prvá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.)

skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Keďže dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p., dovolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že cudzí exekučný titul uznáva príslušný súd tak, že vydá poverenie na vykonanie exekúcie (§ 42 ods. 4 Exekučného poriadku). V preskúmvanej veci bol k návrhu na vykonanie exekúcie pripojený Rozhodcovský nález rozhodcu Mgr. R. z 26.mája 2008, ktorý oprávnený označil za exekučný titul. Tým, že Okresný súd Brezno (§ 45 ods. 1 Exekučného poriadku) udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie na základe uvedeného rozhodcovského nálezu, uznal tento nález ako cudzí exekučný titul v zmysle § 42 ods. 4 Exekučného poriadku. Nejednalo sa pritom ani o rozhodnutie o vyhlásení cudzieho rozhodnutia za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje preto znaky žiadneho z týchto rozhodnutí uvedených v ustanovení § 239 ods. 1, 2 O.s.p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúcej dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konanie, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Oprávnený procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. nenamietal, a žiadna z týchto väd v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Oprávnený v dovolaní namieta, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde).

Pokiaľ ide o námietku dovolateľa súvisiacu s nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné

podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania oprávneného nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej povinnej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však žiadne trovy konania nepriznal, nakoľko nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. júla 2013

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová